

[Finansministeren.]

lige forhold, at amtsskatterne i øjeblikket udelukkende hviler på de faste ejendomme — det er noget, der måske var rimeligt under tidligere tiders samfundsforhold, da vort land var et rent bondeland; i vore dage, da de bymæssige bebyggelser spiller en voksende rolle, er det naturligvis et forældet system. Disse spørgsmål vil blive taget op til revision i de indkomstskattelove, som det er regeringens tanke at forelægge i næste rigsdagssamling.

Må jeg til slut gøre nogle bemærkninger om kreditpolitikken. Af den økonomiske oversigt, der nu udsendes, fremgår det, at statens finansieringsbehov i indværende finansår bliver overordentlig stort. Selvom der er et mindre overskud på det løbende budget, må man jo huske på, at staten har meget store udbetalinger til boligstøttelån, vel en 400—500 mill. kr. årlig. Dertil kommer lovforslaget om udlån af Marshallmidlerne, der vil medføre betydelige udbetalinger i resten af dette finansår. Dertil kommer store indfrielse af bestående statslån — formentlig ca. 300 mill. kr. indenlandske statslån og dertil visse udenlandske lån. Når man tager disse ting i sammenhæng, må man regne med et kapitalbehov for staten på omkring 1 milliard kroner i det finansår, vi lige er kommet ind i. Det er derfor påtrængende nødvendigt, at dette kapitalbehov bliver dækket ved salg af statsobligationer i et omfang, der stort set svarer til disse kapitaludgifter. Dette er baggrunden for det løbende salg af statsobligationer i henhold til boligstøtteloven, som regeringen har påbegyndt gennem nationalbanken. Man må regne med, at der i de kommende måneder skal sælges meget store beløb af disse boligobligationer, som vil blive et af de førende papirer på vort kapitalmarked i de kommende år — i hvert fald så længe vi fortsætter med den nuværende boligstøttelovgivning. Det er jo klart, at når staten varetager en stor del af udlånsvirksomheden her i landet, så må den også skaffe sig de dertil fornødne finansielle midler. Overhovedet må man regne med, under de stærke krav, der vil blive stillet til vort kapitalmarked i den nærmeste fremtid, at den effektive rente af obligationer endnu en rum tid fremover vil holde sig på et højt niveau; til gengæld må man regne med, at det nuværende niveau er væsentlig højere, end renten her i landet skal være på længere sigt. Når vi har fået vort lands økonomi bedre underbygget, end den har været de sidste år, så skulle

renten igen kunne blive lavere og obligationskursen kunne stige.

Jeg vil til slut understrege den meget nøje sammenhæng, der er mellem kreditpolitikken og finanspolitikken. Det gælder om dem begge, at man ad denne vej kan regulere efterspørgslen. Det gælder derfor om dem begge, at de kan bruges som bremses på valutaforbruget. Jeg har allerede understreget, at hvis man skal bruge kreditpolitikken i for høj grad, så går det ud over investeringen, der er så vigtig af hensyn til vor produktion og vor boligforsyning med fremtiden for øje. Det er derfor, vi endnu ikke kan undvære den finanspolitiske bremse helt, og man må gøre sig klart, at jo mere man kræver finanspolitikken lempet, des mere stiller man derved krav om en stramning af kreditpolitikken. Den nøje forbindelse mellem disse to ting lader sig ikke udslutte. Kreditpolitikken egner sig til at være det mest bevægelige led i systemet. Den kan hurtigere ændres end finanspolitikken, og derfor må man regne med, at skulle der indtræffe vanskeligheder, som gør en ny stramning med kort varsel nødvendig, så vil kreditpolitikken i første omgang blive taget i anvendelse — omvendt vil en yderligere lettelse af vor valutastilling, hvis den skulle komme, og hvis den holder sig i nogen tid, naturligvis medføre, at kredit-situationen også kan lettes.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale de tre lovforslag til velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte lovforslag er omdelt.

Jeg skal efter anmodning fra udvalgets formand lade de to følgende sager på dagsordenen udgå.

Man gik da til:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov nr. 472 af 1. oktober 1945 om svangerskabshygiejne.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3957).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.